

PÉCSI SÁNDOR
Emberréválás

*Júgák, kalpák...itt fekszem kristálylap alatt,
összecsiszolt, roppant gránitkövek mélyén mozdulatlanul.
Orromból csövek, fejemből vezetékek lógnak.
Hány lépcső, hány folyosó vezet föl?
Van még odafönn világ?
Lassan visszatérnek emlékeim...rémült vigyorú, vad nép.
Királyotok lehettem, vagy valami idegen rabszolga?
Miért hagytátok itt ezt a halott várost az égbenyúló csúcsokon?
Miért repültetek el a csillagokba, szitakötő-szárnyú csillagszél-vitorlásaitokon?
Emlékszem a nagy felvonulásokra, a véres áldozatokra.
Emlékszem a csípős illatokra, a kiszürcsölt agyvelőkre.
Szent harci táncokra, boldog aratóünnepekre...
Vajban, vérben, sörben fürdő részeg istenekre emlékezem...
Csak arra nem tudok visszaemlékezni, mi volt az én munkám közöttetek?
Olyan kifinomult volt minden mozdulatotok.
Így kell bocskort fonni, így kell ellenséget nyúzni...
Mindig mindent úgy tettetek, mint eleitek.
Miért zuhantatok ki az időbe, a feneketlen csillagterbe?
Már érzem a vér lüktetését, lassan dobogni kezd a szívem.
Összerezzenek, fejemmel ütöm, ütöm...és most áttöröm a kristálylapot.
Szörnyű erőfeszítéssel föltápaszkodom.
Kirántom orromból a csöveket, kitépem agyamból a vezetékeket.
Vérzik, fáj...csodálatos, elfelejtett érzések: éhség, fájdalom, félelem, hideg...
És kíváncsiság: odakinn mi lehet?
Négykézláb kúszom fölfelé a meredek gránitlépcsőkön.
Emlékszem a szóra, vékony, rekedt, alig hallható hangon üvöltöm: ember...!
Lassan nyílik a gránitkapu.*

CSATÓ LÁSZLÓ
Konzílium

*Kettőkor konzílium
Halhat-e már az élő
Éljen-e még a holt*

*Szabad-e gyümölcsoltó
Nagyboldogasszonyt várni
Ha késre vár a bél*

*Kikeletkor a fa
Vajon rügyezik-e
Vagy a fagyra játszik.*

Árnyjáték

*Barlang világossága ez
Gyertya imbolyogva
Veti árnyékunkat falra*

*Csak az árnyék él. A falon
Lelkek kapaszkodnak
Látszó önmagukba*

*Amíg a gyertya futja
Amíg imbolyogva
Veti árnyékunkat falra.*